

Foranstaltning til, at den den forsikrede tilkommende Invalidere fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen maa anses for at være indtraadt — dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begæring om Invalidere er indgivet —, udbetales.

Stk. 2. Har Invalidereforsikringsretten skønnet, at forsikrede er berettiget til Invalidere, vedvarer Retten til Rentenydelsen, saa længe Erhvervsevnen maa anses at være nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. Bestemmelserne i § 12, sidste Stykke, og § 15; dog vedbliver Invalidereenten at løbe, saafremt forsikrede er fyldt 65 Aar.

Stk. 3. Invalidereente kan alene oppebæres, for saa vidt den paagældende bor eller tager Bopæl i Indlandet. Indenrigsministeren kan dog for et Tidsrum af højst 5 Aar ad Gangen tilstede Undtagelser herfra, naar den paagældendes Helbredstilstand hindrer Hjemrejse, eller han (hun) ved Invaliditetens Indtræden havde varigt Ophold i Udlandet og derfra i Medfør af Bestemmelsen i Lovens § 2, 1ste Stykke, har svaret de for de senest forløbne 12 Maaneder forfaldne Præmier.

§ 15.

Stk. 1. Enhver Invalidereentyder under 65 Aar er pligtig gennem vedkommende Kommunalbestyrelse at underrette Rigsforsikringsanstalten om Forandringer i hans (hendes) Forhold, der forbedrer hans (hendes) Erhvervsevne.

Stk. 2. Ligeledes paahviler det vedkommende Kommunes Bestyrelse at gøre Indberetning til Anstalten, naar Bestyrelsen skønner, at der er indtraadt saadanne Forandringer i den forsikredes Forhold.

Stk. 3. Personer, der i Overensstemmelse med Bestemmelsen i § 14, sidste Stykke, oppebærer Invalidereente i Udlandet, er som Betingelse for vedblivende at oppebære Renten pligtig til een Gang aarlig, og i øvrigt saa ofte det fordres, til Rigsforsikringsanstalten at indsende Erklæring angaaende deres Helbredstilstand i Overensstemmelse med en af Anstalten udfærdiget Formular. Tilsvarende Erklæring kan Rigsforsikringsanstalten til enhver Tid forlange indsendt ogsaa af de her i Landet boende Invalidereentydere.

Stk. 4. Saafremt Rigsforsikringsanstalten — eventuelt efter at have tilvejebragt yderligere Oplysninger i Sagen — skønner, at der er indtraadt en saadan Forbedring i Rentenyderens Erhvervsevne, eventuelt gennem Tilvænnning eller Anvendelse af kunstige Lemmer o. desl., at han (hun) ikke længere kan anses for berettiget til at oppebære Invalidereente, drager den Omsorg for, at den videre Udbetaling af Renten standses, men skal da straks indberette Sagen til Invalidereforsikringsretten, for at denne eventuelt kan træffe endelig Afgørelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 12.

Stk. 5. Inddrages Invalidereenten, begynder den forsikredes Pligt til Præmiebetaling paa ny at løbe fra Begyndelsen af det Skatteaar, der følger umiddelbart efter det Kalenderaar, i hvilket Inddragelse har fundet Sted.

Stk. 6. Hvis en Rentenyder mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Ydelse i Henhold til nærværende Lov, vil Beløbet være at tilbagebetale efter Rigsforsikringsanstaltens nærmere Bestemmelse, hvorhos denne foranlediger, at der gøres Strafansvar gældende mod vedkommende efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 16.

Stk. 1. Naar Rigsforsikringsanstalten skønner, at en Rentenyder ikke bør have Raadighed over den ham (hende) tilstaaede Rente, træffer den efter betryggende Undersøgelse Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme den paagældende til gode. I saa Henseende er Anstalten berettiget til at paakalde vedkommende Kommunalbestyrelses Bistand, saaledes at denne enten udbetaler Renten eller medvirker til en anden forsvarlig Ordning.